

Ukochany Kraj

m: Tadeusz Sygietyński,
s. Konstanty Ildefons Gałczyński

1. Wszyst-ko to - bie, u - ko - cha - na zie-mio, na - sze my - śli wciąż przy to - bie są, to - bie
2. My trud - no - ści wszyst-kie po - ko - na-my, ża - den wróg nie zła - mie har - tu w nas, w słoń-ce

lot - nik try - umf nad prze - strze - nią, a ro - bot - nik da - je dwo - je rąk. Ty przez
ju - tra o - two-rzy - my bra - my, roz - śpie - wa - my, roz - świe - ci - my czas. To dla

ser - ce nam jak Wis - ła pły - niesz, brzmi jak roz - kaz twój po - tęż - ny głos; mu - rarz,
cie - bie naj - go - rę - tsze sło - wa, wszyst-kie ser - ca, si - ła wszyst-kich rąk, to dla

żoł - nierz, cieś - ła, zdun, in - ży - nier wy - ku - wa - my twój szczę - śli - wy
cie - bie, pię - kna i lu - do - wa, każ - dy dzień i ka - żdy no - wy

los. U - ko - cha - ny kraj, u - mi - ło - wa - ny kraj, u - ko - cha - ne i mias - ta, i
dom.

wios - ki; u - ko - cha - ny kraj, u - mi - ło - wa - ny kraj, u - ko - cha - ny, je - dy - ny nasz,

pols - ki. U - ko - cha - ny kraj, u - mi - ło - wa - ny kraj u - ko - cha - na i zie - mia i

naz - wa; u - ko - cha - ny kraj, u - mi - ło - wa - ny kraj, na - sza

dro - ga i słoń - ce, i gwiaz - da.